

Περίληψη - Summary

Kazuhiro Takeuchi: «Χώρα, κρέας, και χρυσός: Οι λατρείες του Διονύσου στους αττικούς δήμους»

Ο στόχος της παρούσας διατριβής είναι να δημιουργήσει μια νέα σύνθεση από τις ποικίλες πτυχές της διονυσιακής λατρείας στους αττικούς δήμους από τον ύστερο έκτο αιώνα έως τις αρχές του τρίτου αιώνα προ Χριστού. Με την μελέτη αρχιτεκτονικών, επιγραφικών, φιλολογικών, και γλυπτικών δεδομένων, σε συνδυασμό με την μελέτη και κριτική της σύγχρονης έρευνας, η διατριβή κατορθώνει να αναθεωρήσει στις λεπτομέρειές τους αρκετές τοπικές διαφοροποιήσεις της διονυσιακής λατρείας στους αττικούς δήμους. Το κείμενο της εργασίας είναι χωρισμένο σε δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος παρουσιάζονται και μελετώνται τα στοιχεία όλων των διαθέσιμων τεκμηρίων κατά δήμους. Το πρώτο κεφάλαιο εξετάζει τα ίχνη της πανταχού παρουσίας αλλά και της ανωνυμίας των λατρειών του Διονύσου σε όλη την Αττική, με βάση τους χώρους λατρείας του θεού. Το δεύτερο μέρος αποπειράται να συμπληρώσει κενά στην έρευνα του θέματος, σχετικά α. με τον ιερό χώρο που αποδίδεται στον Δίονυσο, β. με τις θυσίες ζώων προς τιμήν του, και γ. με τις αγωνιστικές εκδηλώσεις των Διονυσίων. Το δεύτερο κεφάλαιο προσπαθεί να ρίξει φως στα ιερά του Διονύσου από την πλευρά της ορολογίας που χρησιμοποιείται στις δημοτικές επιγραφές για τον ιερό χώρο, για τις αρχιτεκτονικές δομές των ιερών, και για τη λειτουργία του ιερού ως χώρου συγκέντρωσης πιστών και μνημείων. Το τρίτο κεφάλαιο αντιμετωπίζει θέματα της αλληλουχίας θυσιών στον Δίονυσο σε κάθε δήμο, με έμφαση στις αναφορές των ημερολογίων θυσιών, του ιερατείου και των τιμητικών ψηφισμάτων που σχετίζονται με τις θυσίες. Το τέταρτο κεφάλαιο εστιάζει σε μια συνολική επανεξέταση της θεατρικής διαδικασίας από μια ευρύτερη προοπτική, κυρίως από την πλευρά της πόλεως, των κύριων λατρευτικών συστατικών, των οικονομικών της λατρείας, των τιμητικών εκδηλώσεων στο θέατρο, και τη διασυνοριακή επικοινωνία μέσα και έξω από την Αττική. Στα συμπεράσματα, τονίζεται ότι οι λατρείες του Διονύσου στους αττικούς δήμους, ιδίως όσες σχετίζονταν με θέατρα, προξενούσαν και ομογενοποιητικές και ετερογενοποιητικές εμπειρίες ανάμεσα στους δήμους αλλά και μεταξύ δήμων και πόλεως. Στο πλαίσιο αυτό, οι διονυσιακές λατρείες των αττικών δήμων συνέβαλαν αφενός στη δημιουργία δημοτικής ταυτότητας και αφετέρου στην ενίσχυση της συνεκτικότητας της πόλεως των Αθηνών με την αττική χώρα κατά την Κλασική και πρώιμη Ελληνιστική περίοδο. Στον κατάλογο του παραρτήματος

παρουσιάζονται αρκετές αναθεωρήσεις των επιγραφικών κειμένων, που βασίζονται σε αυτοψία, κάτι που αποτελεί επιπλέον σημαντική συμβολή.

Kazuhiro Takeuchi: «Land, Meat, and Gold: The Cults of Dionysos in the Attic Demes»

The present dissertation aims at putting forward a new synthesis of several aspects of Dionysiac cult in the Attic demes from the late sixth century to the early third century BCE. My focus shall be put on three crucial aspects, that is, sanctuary, sacrifice, and festival, all those which composed cultic nexus of Dionysos in the Attic demes. By combining architectural, epigraphical, literary, sculptural, and modern documentary evidence, the regional and functional diversity of Dionysos cults in the Attic demes can be reconsidered in detail. The first part is devoted to scrutinizing the distribution of Dionysos cults in the Attic demes based on the collected materials. The first chapter explores the traces of ubiquity and anonymity of Dionysos cults all over Attica with attention to the god's place of cult. The second part attempts to fill a scholarly gap between focal points of Dionysos cults in the Attic demes, namely, sacred land divided for Dionysos, animal sacrifice dedicated to Dionysos, and competitive festival Dionysia. In terms of the authority and identity of deme, these cultic nexuses ought not to be separately examined from each other. In the following three chapters, cross-sectional analyses are undertaken to reveal the regional and functional diversity of Dionysos cults. The second chapter sheds light on the sanctuary of Dionysos from the viewpoint of terminology used on his sacred land by demes themselves, architectures virtually filling in his sanctuary, and function of the sanctuary as a place of gathering people as well as monuments. The third chapter addresses the issues of the sacrificial nexus between deme and Dionysos with emphasis on the considerations of the sacrificial calendar, priestly personnel, and honorific decree relevant to sacrifice. The fourth chapter focuses deeply on ways to re-examine the theater festival from a broader perspective of its polis context, main ritual components, the economics of cult, non-religious rituals at the theater, and transborder communication within and beyond Attica. The conclusion emphasizes that the cults of Dionysos performed by the Attic demes with yielding a variety of epigraphical materials, particularly the theatrical Dionysia, would make both homogeneous and heterogeneous experiences between demes as well as between deme and the polis. In this respect, the Dionysiac cults in the Attic demes served for creating deme's identity as a micro-regional polis as well as for anchoring the cohesion of the Athenian polis in the Attic land in the Classical and Early Hellenistic periods. The appendix compiles all evidence of Dionysiac

cults conducted by the Attic demes and some new editions and revisions are presented for the epigraphical texts based on autopsies of the stones.